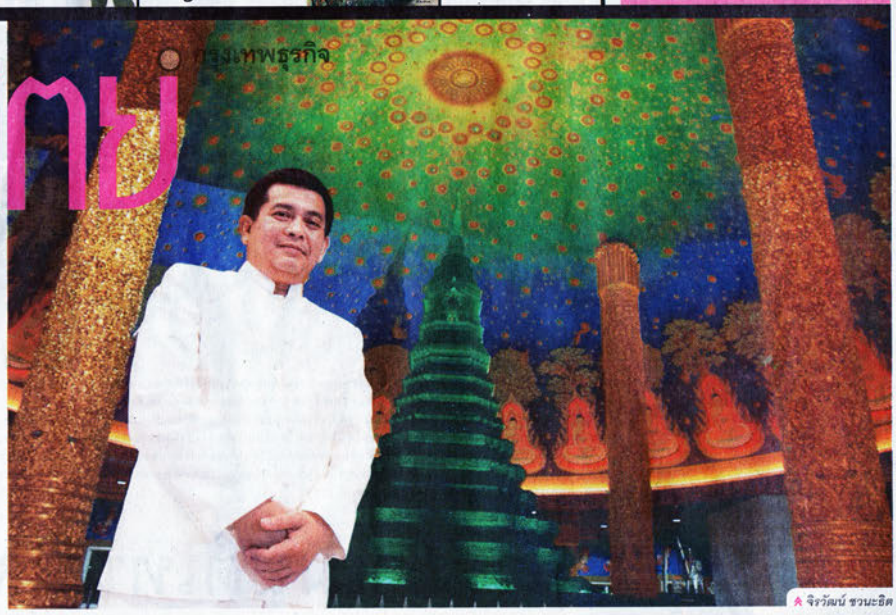

จิรวัฒน์ ชวนะธิต

ผลงานที่คุณจิรวัฒน์มอบให้ประมูลโดยไม่หักค่าใช้จ่าย ในโอกาสที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สภากาชาดไทย มีอายุครบ 100 ปี ได้รับการประมูลไปในราคา 2 ล้านบาท

เส้นทางสายแก้วของ จิรวัฒน์ ชวนะธิต

งานสร้างสรรค์ล้วนเกิดขึ้นจากแรงบันดาลใจ และผลงานเหล่านั้นส่งต่อแรงบันดาลใจสู่ผู้คนอีกมากมาย ต่อยอดเป็นงานสร้างสรรค์ใหม่ๆ ไม่รู้จบ คุณ **จิรวัฒน์ ชวนะธิต** สร้างสรรค์ผลงานจาก "แก้ว" ด้วยจุดเริ่มต้นจากแรงบันดาลใจต่อยอดผลงานสู่งานศิลปะด้วยความรักในสิ่งที่ทำ

"งานแก้วเป็นการเริ่มต้นจากการที่เราได้ไปดูงานที่ประเทศอิตาลีครับ เราไปดูงานเรื่องอื่น แต่ระหว่างที่เราไปดูงานผมอีกคนไปเจอเรื่องแก้ว ที่เมืองมูราโน (Murano) เป็นความตื่นเต้นที่เราไม่เคยเห็นแบบนี้มาก่อน เลยสนใจว่ามันเป็นแก้วอะไร" คุณจิรวัฒน์ เล่าให้ฟังถึงที่มาของความสนใจในงานแก้ว

"...ความรู้ของเราเมื่อประมาณ 30 ปีก่อน เราจะรู้จักเรื่องแก้วก็เป็นแค่กระจา ช่องแสงไสๆ มีอย่างมากก็พ่นฝ้า หรืออะไรพวกนี้ ในตอนนั้นมีโอกาสไปดูพวกโบสถ์ เห็นกระจก Strain Glass เห็นอะไร จริงๆ มีความชอบเรื่องของกระจกสีของโบสถ์มานานแล้ว พอไปเห็นของมูราโนมันเป็นเรื่องแปลกใจ เพราะเป็นเรื่องสีสัน เป็นรูปแบบโมเดิร์น เป็นอะไรต่างๆ ตั้งแต่นั้นมาก็คิดในใจว่าเราจะต้องกลับมาเรียนรู้ จะต้องทำสิ่งนี้ให้ได้ จากวันนั้นถึงวันนี้ความรู้สึกนั้นก็ยังอยู่จนถึงวันนี้เลย เป็นจุดที่ทำให้เราเริ่มต้น ได้ก้าวมาสู่ในการทำงานศิลปะด้วยแก้ว"

การศึกษาเรื่องแก้วไม่ใช่เรื่องง่ายต้องใช้ความพยายามในการเรียนรู้

"เขาไม่ให้เรียน ก็อาศัยครูพักลักจำ ดูตามสตูดิโอต่างๆ ตอนหลังไปดูงาน ไปซื้อวัตถุดิบ จะมีงานแฟร์ งาน Glass Tech อะไรพวกนี้ เราก็ไปเรียนรู้ เขาก็สอนบ้าง ได้ที่นั่นมา เรามาลองผิดลองถูกด้วยตัวเอง.. ตอนนี้เรารู้ว่าเผาอย่างไร หลอมอย่างไร ขึ้นรูปอย่างไร เนื่องจากเราไม่ได้เรียนจากของเขา เราก็ไม่มีความรู้ที่จะทำให้เหมือนเขา แต่ก็โชคดีเป็นการทำให้เราทำในสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน มันได้ความเป็นเราจากการที่ลองผิดลองถูก"

คุณจิรวัฒน์ เริ่มต้นจากงานของวัฒเล็กๆ

"งานช่วงแรกเป็นเหมือน Gift Items พวกกรอบรูป นาฬิกา คือถ้าเราจะซื้อสารเลยว่าเป็นงานศิลปะ หนึ่งเรายังไม่ถึง เรายังไม่รู้ว่ามันทำอะไรได้บ้าง. เราต้องเลี้ยงชีพด้วย ไม่ใช่ว่าอยู่ๆ เราจะร่ำรวยแล้วเราจะดูแลตัวเองและครอบครัวได้ ฉะนั้นสิ่งแรกคือทำอะไรง่ายๆ พอไปขายได้สักพักหนึ่งบริษัทที่ญี่ปุ่นเขาเห็นแล้วเขาชู่ว่าเป็นงานที่เป็นงานมูราโนมันจะมีระดับของมัน ก็ได้เป็นลูกค้ารายแรกทำงานอยู่ 4-5 ปีที่เดียว"

จากนั้นผลงานเริ่มเข้าสู่เส้นทางของงานตกแต่งที่ลงผสมผสานกับงานศิลปะและสร้างแนวทางของตัวเอง

"พอเป็นของตกแต่งเรารู้สึกว่ามันทำอะไรได้ ไม่ใช่ว่าหินแขวนท่าเรือก็ทำบ้าง เริ่มคิดว่ามันน่าจะเป็นอย่างนั้นน่าจะเป็นอย่างนี้ อยากให้รู้สึกว่ามันทำได้ขนาดนี้เลยหรอ เป็นความท้าทายครับ เราไม่ชอบทำอะไรซ้ำกับใคร อยากทำในสิ่งที่มันใหม่.." คุณจิรวัฒน์ กล่าว

"เวลาทำคนชอบนึกว่าสั่งออกแบบ แต่พอรู้ว่าเป็นคนไทยก็จะไปนึกว่าเลียนแบบ สั่งมา เนื่องจากมันไม่มีเอกลักษณ์ ภาพพจน์มันเป็นเช่นนั้น มีโอกาสได้ไปทำงานให้โรงแรมที่ทัวหิน โจทย์ของเขาคืออยากแบบให้เป็นงานที่เข้ากับสถานอายของพระราชวัง สมัยรัชกาลที่ 6 มาคิดว่ามีงานชิ้นหนึ่งที่กลางสัปดาห์ ถ้าเราเลียนแบบสายน้ำตก ต้องเวลาเดินชิมแม้ไม่เป็นน้ำรู้สึกว่าน้ำพุมันพุ่งอยู่ตลอดเวลา เลยได้แรงบันดาลใจและออกแบบมาเป็นน้ำพุแก้วที่เหมือนสายน้ำ"

จากน้ำพุแก้ว คุณจิรวัฒน์ ต่อยอดด้วยงานที่ให้ความรู้สึกของความเคลื่อนไหวและแสดงถึงความเป็นไทยผ่าน "พญานาค"

"...มีกำลังเรื่องความเป็นไทย ความหลังไหวของลายกนก และพญานาค เพราะเรารู้สึกว่าจังหวะของการเคลื่อนไหวการพลิ้วไหวมีความเป็นเอกลักษณ์ ไม่รู้ทำไมถึงมีถึงพญานาค คนสมัยเราไม่มีความละเอียดอ่อนขนาดคนสมัยโบราณ เราเห็นความเป็นไทยเห็นลวดลายกนก มันเหมือนความทรงจำทำอย่างไรจะอาความทรงจำมาผสมกับความรู้ (Know How) จากต่างประเทศ ความเป็นละวันตกผสมกับความเป็นตะวันออกเรา

เลยคิดว่าก็เขียนลายไทยง่ายๆ เขียนแต่เส้น แล้วลองทำขึ้นมา ปรากฏว่าได้ผลพอเสร็จปุ๊บรู้แล้ว หนึ่งไทยแล่ เหมือนมองลวดลายไทยในระยะไกล คือไม่มีความละเอียด แต่เห็นแล้วรู้เลย โครงสร้างหรืออัตลักษณ์คือไทย แต่มีความพิเศษของแก้วที่มีความแวววาว จังหวะของแสงที่ตกทอดกระทบ อะไรพวกนี้ กลายเป็นชิ้นงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว" คุณจิรวัฒน์ บอก

งานตกแต่งและประติมากรรมต่อยอดสู่การทำงานเพื่อศาสนาโดยการสร้าง 'เจดีย์แก้ว'

"โชคดีได้มีโอกาสทำเจดีย์แก้วที่วัดปากน้ำภาษีเจริญครับ เป็นเกียรติกับชีวิตที่ได้ทำ.. เป็นสิ่งที่เราต้องค้นคว้าว่าทำอะไรได้บ้าง ทุกอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ฉะนั้นมันไม่มีแบบอย่าง (Reference) ไม่มีที่เรียนรู้ทุกอย่างที่ต้องคิดเองทั้งนั้นๆ พญานาคก็คิดขึ้นเอง ตอนแรกคิดว่าถ้าพญานาคขดหรือเลื้อยได้ดูเหมือนจะดูแปลกๆ เหมือนพระเจดีย์จะกดทับซึ่งรู้สึกว่าไม่น่าจะใช่ เลยคิดถึงสิงห์ที่หน้าภาคเหนือ ดูแข็งแรง ท่าทางองอาจหน้าอกดูสง่า เลยเอาพญานาคไปผสมกับรูปร่างสิงห์จนเป็นลักษณะเฉพาะ พอเสร็จแล้วก็มีความรู้สึกว่ามีความผสมตัว ไม่มีใครดีอะไร" คุณจิรวัฒน์ เล่าให้ฟัง

เจดีย์แก้ว ผลงานออกแบบที่กำลังดำเนินการ

น้ำพุแก้ว สร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยรูปทรง

เรื่องจากปก

เรื่อง : ปวิตร สุวรรณเกต

pavitsu@yahoo.com

งานของขวัญในช่วงเริ่มต้นของการทำงาน

พญานาคผสมกับความแข็งแรงองอาจ และดูสง่า ของสิงห์ทางภาคเหนือ

ออกแบบพญานาคด้วยโครงสร้างอัตลักษณ์ไทยผสมผสานกับความแวววาวของแก้ว

อีกหนึ่งผลงานด้านศาสนาเป็นการสร้าง "พระแก้วมรกต" จากแก้ว

"ตั้งใจจะทำที่เนื่องจังเดียว ไม่ทำอีกแล้ว เพราะว่าเราคิดว่าเรายังมีวิธีการสร้างสรรค์ เรายังมีความคิด เพราะฉะนั้นเราคงไม่ต้องไปนั่งทำซ้ำ และอยากให้แต่ละที่มีเอกลักษณ์อัตลักษณ์เฉพาะตัว ทำที่วัดจอมแจ้ง จังหวัดเลย เพราะว่าอยู่ไกลถึงเขตชายแดนลาว มีความรู้สึกว่าเหมือนท่านได้กลับไปอยู่ใกล้บ้านท่าน และให้คนทั้งสองฝั่งโขงมีโอกาสได้กราบไหว้เคารพบูชาท่าน ที่นี่เราได้ออกแบบตกแต่งภายในโบสถ์ด้วยจิตรกรรมที่ทำด้วยแก้ว.. น่าพวกแก้วสีจากอิตาลีมาทำเหมือนงาน Strain Glass แต่ฝังลงไปในปูนแล้วฉาบด้วยปูนสีเข้าไป ฉะนั้นอยู่เป็นร้อยปี ถ้าเป็นภาพเขียนสักสาม 10-40 ปีอาจจะต้องไปบำรุงดูแลรักษากันอีกที แต่อันนี้แค่เรียกทำความสะอาดอย่างให้นอกจากสวยงามแล้วอยู่ยงคงทนด้วย.. เป็นความพิเศษเฉพาะตัว

เจดีย์แก้ว วัดปากน้ำภาษีเจริญ

"การออกแบบต้องมีที่มา เพราะเรามีที่มามีเอกลักษณ์ มีวิถีชีวิตของโรงเรียนประจำ.. เลยนำเรื่องของดอกไม้ประจำโรงเรียน เป็นดอกไม้ที่ในหลวงพระราชทานให้คือดอกราชพฤกษ์ นำโครงสร้างของดอกราชพฤกษ์คือกลีบดอก จริงๆ มีทำกลีบ แต่เอาตัวกลีบมาทำให้เป็นสี่มุม เกิดโครงสร้างรูปดอกไม้ขึ้นมา

เป็นความลงตัวที่สุด นักเรียนประจำที่นี่จะมีหอเป็นบ้านมีอยู่สี่บ้านพอดี เราทำพานพุ่มที่สี่จุดนี้ ก็เป็นการที่นักเรียนแต่ละบ้านเวรยามรวงเจริญรักษาดีที่บริเวณของพานพุ่มแก้ว และสีบ้านจริงๆ มีความหมายถึงลมเดือพระเจ้าลูกเธอและลมเดือพระเจ้าลูกยเธอทั้ง 4 พระองค์ ฉะนั้นเหมือนพระองค์ประทับอยู่ตรงกลาง แวดล้อมด้วยพระราชโอรส พระราชธิดา และพวกเราในฐานะลูกๆ นั่นเอง ดอกไม้ก็เป็นดอกไม้ประจำพระองค์ ดอกไม้แทนความสดชื่น การสักการะและเป็นดอกไม้ประจำโรงเรียน เพราะฉะนั้นการสื่อความหมายทุกอย่างมีความลงตัวอยู่ในนั้น.. เป็นหนึ่งในความโชคดีที่มีโอกาสได้ทำ เป็นความรู้สึกปลื้มใจที่ได้ทำงานถวายพระมหากษัตริย์ โชคดีที่มีโอกาสได้ทำงานเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ครับ"

กว่าสามสิบปีในการสร้างผลงานจากแก้ว คุณจิรวัฒน์ พูดถึงความรู้ในเรื่องแก้วของตัวเองว่า

"มีเรื่องต้องเรียนรู้อีกเยอะ ทุกวันนี้ก็ยังเรียนรู้อยู่ มันมีอะไรใหม่ๆ เข้ามาแต่บางทีใหม่มากก็อาจจะไม่เหมาะกับเรา แต่ว่าอาจจะเป็นแรงบันดาลใจให้เราคิดว่า ของที่เรามีอยู่แล้วเราก็ทำให้เป็นแบบนี้ได้ เพราะว่าเราไม่เคยไปเรียนรู้เรื่องแก้วหรือรูปแบบของแก้วแล้ว สิ่งที่เราเรียนรู้กลับเป็นเรื่องของสถาปัตยกรรม รูปแบบศิลปะแต่ละยุค เพราะว่าพวกนี้เป็นการหล่อหลอมในการที่เราทำงาน เราจะรู้ว่าตรงไหนจะมีความคมเดอร์ออะไร จะเอาความคมเดอร์ไหนไปใส่ แต่จริงๆ ไม่ได้คิดมาก ทุกอย่างมันออกมาจากเรื่องธรรมชาติ ถ้างานส่วนใหญ่จะมาจากเรื่องสายน้ำ เรื่องเส้นโค้ง จังหวะอะไรต่างๆ"

จุดเริ่มต้นจากแรงบันดาลใจเล็กๆ ผ่านเส้นทางบนเวลากว่าสามสิบปี ต่อยอดสู่ศิลปะจากแก้วในรูปแบบของตัวเอง ทั้งหมดนี้ขับเคลื่อนด้วยสิ่งที่คุณจิรวัฒน์บอกว่า

"ความสุขสำคัญที่สุดในการทำงาน.. มีความรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำงานครับ" ๑